

1206 6

D E O D U C E
MEDITATIO S. EPISTOLÆ,
DOMINICÆ PRIMÆ
P O S T

FESTUM CIRCUM-
CISIONIS CHRISTI

Additis S. Patrum dictis, Quæstio-
numq; aliquot decisione, ad uberiores textus, cum o-
pus est, explanationem, & Heterodoxorum refutationem.

Q U A M
In Regia Aboënsi Academia,

P R Æ S I D E

DN. ÆSCHILLO PETRÆO,
S. S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejuldem Pastore:

*Examini subicit, in Auditorio Majori, horis solitis
Ad diem Februarij Anni 1653.*

ANDREAS M. KINNORÆUS VV-Goth.

Lyra

Quicquid gestum est in cruce Christi: in sepultura: in resurrectione: in ascensione: in ses-
dere ad dextram Dei: Ita gestum est: Illi his rebus non tantum mystice dicitur,
sed etiam gestis configuratur vita Christiana.

Ambrosius.

Securitatem eternitatis in resurrectione salvatoris ostendit: Ad quam venire contingit, si
melioris vite fuerit simulatio. Qui enim bene agendo vivit Deo, hic vere vivit
eternam enim habet vitam.

A B O Æ.

Impressa à Petro Waldo/ Acad. Typogr. An. 1653.

NOBILISSIMO VIRO,

DN. SVENONI Swart
ad Sundbyy & Foglebroo/ Regij Par-
lamenti Magni Ducatus Fenningiæ, Aboæ quod est,
Assessori amplissimo: Nutricio suo magna pietate
suspiendo,

Prudentissimo ac Clarissimo VIRO,

Dn. M. JOHANNI VVAS
SENIO, Eiusdem Parlamenti Advocato Fiscii
accuratissimo, Fautori suo omni honoris ge-
nere observando,

Clarissimo VIRO,

Dn. M. HAQVINO JAVE
LINO, Syndico Civitatis VViburgensis perino-
dustrio, benefactori suo multis nominibus
honorando.

*Has pagellas in signum debite observantia & ho-
noris, candore ac in multis declarata eorum bene-
volentia fretus, dedicare ausus est eorundem ob-
servantissimus,*

ANDREAS M. Kinnoræus W Gothus.

MEDITATIO TEXTUS.

DOMINICÆ I. POST
FESTUM CIRCUMCISIONIS
CHRISTI.

In Sanctæ & Summè laudandæ TRINITATIS, PATRIS,
FILII & SPIRITUS Sancti Nomine.

Cor novum crea in me Deus & Spiritum rectum
innova in visceribus meis. Ne abicias me à fa-
cite tua, & Spiritum Sanctum tuum ne recipias à me.
Redde mihi gaudiū salutis tuæ, & Spiritu ingenuitatis
sustentato me. Libera me de Sangvine Deus, Deus
salutis meæ: Et cantabit lingua mea justitiam tuam.
Domine, labia mea aperias, & os meum annuncia-
bit laudem tuam. Psal. 51. v. 12. & seq. Qui-
bus verbis fatetur se, Sanctus hic Propheta David, mise-
rum peccatorem, considerans Dei repræhensionem,
quam propter adulterium, quod cum Bersabea Uxore
Uriæ commiserat, per Prophetam Nathan sibi denuncia-
tam; Considerans, inquam, quomodo novum homi-
nem, qui secundum Deum, in omni justitia & Sanctita-
te viveret, induerat; Ut & quomodo veterem Adamū
exuerat cum omnibus suis concupiscentijs, seriam osten-
dens penitentiam de admissis peccatis. Novit item,
immò, rotunde etiam his supra memoratis verbis fate-
tur, se viribus suis, nisi vetus iste homo, corpus peccati.

singulari Dei auxilio denuò mortificaretur nullo modo peccato mori, & in gratiam Dei redire posse. Hinc erumpit in arduam & seriam Dei & Jesu Christi invocationem, de novo corde & Spiritu recto: De tali pio cordis affectu, & certa in Deum fiducia, quibus posset talia præstare opera, quæ Deo placerent, quibusq; veterem hominem mortificaret, peccato moretur, Deoq; viveret. Convenit & ut nos cum illo de tali corde & Spiritu magno opere solliciti simus, serijsq; cordis gemitibus DEUM de talia vitæ novitate oremus, de qua etiam in Sancta hac hodierna Epistola ulterius audituri sumus.

O Remus autem D E U M, ut hanc EPISTOLAM ita meditari queamus, ut cedat in nominis divini gloriam, nobis in augmentum & incrementum doctrinae, & bonorum operum, in spem & fiduciam, & tandem in aeternam beatitudinem, Dicamus igitur: Pater noster, &c.

Epist. ad Rom. C. 6. a. vers. 3. usq; ad 11. inclus.

A Nignoratis, quod quicumq; baptizati sumus in Jesum Christum, in mortem ejus Baptizati sumus. Sepulti igitur sumus unà cum illo per Baptismum in mortem: Ut quemadmodum excitatus est Christus à mortuis per gloriam Patris; Ita & nos in novitate vitæ ambulemus. Nam si insititij facti sumus illi per similitudinem mortis ejus, nimirum & resurrectionis participes erimus, Illud scientes, quod vetus ille noster homo cum illo crucifixus est, ut aboleretur corpus peccati, ut post hac non serviamus peccato. Scientes quod Christus excitatus a mortuis non amplius moritur,

tar, mors illi non amplius, dominatur. Quod enim mortuus fuit, peccato mortuus fuit semel: Quod autem vivit, vivit Deo. Ita & vos reputate vos ipsos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo per Jesum Christum Dominum nostrum.

Cum viderit S. Paulus, Romanos ad fidem Jesu Christi conversos esse, mirum in modum Latatus est & quo eos, in hac doctrina confirmaret docet eos, confidendum esse solius Christi merito, & non putandum quæquid per implementationem legis, sive bonis operibus, salvatum iri. Quod ostendit exemplo Abrahami, cui promissio facta est in præputio, antequam legem servare cœperit. Ostendit etiam meritum & satisfactionem Secundi Adam Christi vidæ. longe efficacius esse delicto Primi Adami. Ne ergo Romani, vel nos eorum in fide posteris, vel quicumque Christianus, securi reddamur, putantes legem omnino abrogatam & bona opera nullo modo necessaria esse, docet munus legis adhuc idem esse, quod antea fuit: Peccati videlicet foeditatem monstrare; Ad fidem in promissum Messiam, quæ sola, à nostra parte, nos justificat, compellere; Et bona opera, quæ, quamvis nos non possunt justificare, ratione tamen mandati, quam maximè necessaria sunt, postulare. Ita quo melius illis, simulac nobis, monstraret, pro argumento sumit, Sacrum Baptisma ostendit ut nos per idem in Christum baptizati, qui ei hoc modo inserimus, etiam Baptizamur in mortem ejus, i. e. mors ejus nobis imputatur cum tota sua efficacia, quasi nostra ipsorum esset; Ut per eundem Baptismum cum Christo sepeliatur à peccato; Ut nos decet cum Christo à peccato resurgere novos homines, adibus

santes in novitate vitæ. Ostendit hujus necessitatem simi-
 litudine à ramis insitijs ducta, n-mpè: Uti illi succum
 arboris, cui insiti sunt, trahunt, ita oportet, nos succum
 Jelu Christi, in quos nos insiti sumus, verum pietatis de-
 siderium quò voluntatem, Patris Coelestis libenter facia-
 mus, ad nos trahere, quo ejus resurrectionis participes
 fiamus, piè vivamus, & tandem cum illo æterna frua-
 mur beatitudine. Nam turpissime fecerimus, si vete-
 rem Adamum, desiderium peccandi, immò ipsum pec-
 catum nobis induamus; Quod alia similitudine illustrat
 dicendo: qui mortuus est, liberatus est à peccato, non
 potest ulterius peccare. Jam vero nos in morte Chri-
 sti, peccato mortui sumus, i. e. liberati sumus
 è peccato non ergo convenit nos peccare,
 sed credimus nos in æternum cum illo victuros
 Studeamus itaq; ante omnia pietati, non dubitantes quin
 ratum fiat, Christus enim non moritur amplius. Mor-
 tuus est quidem semel, idq; peccato, quod autem vivit,
 Deo vivit, non vero Peccato, ut illud vigeat. Vivamus
 ergo & nos Deo cum ipso, & peccato moriamur. Ad-
 monemur hic de utraq; tabula Decalogi de dilectione
 Dei & proximi nostri. Confirmatur & fidei nostræ ar-
 ticulus, ubi credimus & confitemur Christum è mortuis
 resuscitatum. Et Sacramentum Baptismi esse lavacrum
 regenerationis. Sumamus hæc verba penitius aliquân-
 tulum consideranda, eaq; in duas distribuamus.

P A R T E S

1. *Quid sit Peccato mori,*
2. *Quid sit Deo vivere.*

Atq;

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hæc vice breviter & simpliciter tractare constituimus: *Omnipotens & æternus Deus, Pater noster celestis dilectissimus, nobis omnibus benedicas cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.*

P R I M A P A R S.

In qua meditamur:

I. Primum requisitum morien-

endi peccato. Primum requisitum peccato moriendi est quod in Jesum Christum Baptizemur. Primi nostri parentes, (quod omnibus per verbum Dei notum est) ita miserabiliter, (proh dolor) à plena justitia, in qua creati erant, lapsi sunt, ut omnes eorum posteris nascantur filij iæ, talesq; in æternum manerent, nisi eorum miseretur Deus. Deus itaq; mæra & paterna suâ misericordia, omnium nostrum misertus, misit filium suum unigenitum Jesum Christum, in redemptione omnium nostrum; Et hoc dedit nobis medium, S. Baptisma vidz. quo membra constituimur corporis, cujus ipse caput est, Ecclesiæ, & ita ejus quoq; reddimur membra instituta. Dicit namq; hic Apostolus: An ignoratis, quod quicumq; Baptizati sumus in Christum Jesum in mortem ejus Baptizati sumus, i. e. per Baptismum divinum donam, ita Christum Jesum induimus, ut omnia ejus opera redemptionis, tota ejus passio & mors, cum omni suo vigore, virtutibus & commodis, tam vere nobis imputantur per Baptismum, ac si à nobis ipsis pro peccatis nostris sufficiens Lytron præstita essent, modo si vera fide & certa fiducia fulti, caveamus ne foedifragiamur.

L. C. Hinc admonemur quales per nosmetipsos
sumus, miseri neque & perditissimi peccatores, Satanæ in feri-
vitiis mancipia vendidisti, adversus quem nobis facta
est redemptio per Christum Jesum. Exultantes itaque
hanc immensam Dei misericordiam & Charitatem erga
nos ineffabilem, summa admiratione consideremus, &
serio totis nostris viribus DEO gratias agamus.
*Cum S. Davide dicentes: Laudate Dominum omnes
gentes, Laudationibus commendate eum omnes popu-
li: Quia invaluit erga nos benignitas ejus, & fides
Jehovæ in seculum, alleluia. Psal. 117. Et cum
S. Zacharia, Lucæ 2. Laudandus Deus, qui visitavit &
fecit redemptionem plebis suæ, erigens nobis cornu salu-
tis nostræ, in redemptionem peccatorum nostrorum.*

L. C. 2. Ut Considerantes miseriam nostram,
quam omnino per nosmetipsos tanto Dei beneficio in-
digni sumus, cum Patriarcha, S. Jacobo, dicamus: Do-
mine, nequaquam, condigni sumus vel minimo horum
omnium, quæ nobis per dilectum tuum filium præstiti-
sti, sed mera tua paternitate & gratia, hæc omnia nobis
fecisti: Illumina ergo & confirma corda nostra infide-
& gratiarum actione.

II. Secundum requisitum mo-
riendi, peccato. Secundum requisitum peccato mo-
riendi, est hoc videlicet quod cum Christo in morte
sepeliatur. Quomodo autem hoc sit, declarat S. A-
postolus similitudine à sepulture consuetudine ducta,
dicendo: Sepulti sumus cum illo per Baptismum in
mortem. Quid. Experiencia omnibus notum est,
quod dum eo perventum sit, ut sepelietur ejusdem ho-

minis sanus, prius mortuus sit necesse est. & tunc primò
plenè liberatus ab omni molestia mundana, requiescit
& dormit de hinc securus; Immodò ipse quoq; Christus
Jesús filius Dei, qui nasci voluit nostri causa, ad omnem
miseriam mundanam & æternam devorandam, Cœpit
(ut in Sancto hoc & Latabundo festo Nativitatis Christi
audivimus) cum ipsa dem conflictari in ipsa nativitate,
& perseveravit usq; dum in cruce omnia consummasset
& tandem mortuus, post plenariam pro nobis, æternam
invenit redemptionem, satisfactionem patri cœlesti decla-
rata, sepultus est, quo ab omnibus, quæ ipsi quoad cor-
pus & animam molestia fuerit & amara, liberatus, in
regnum gloriæ suæ æternam requiescendi ingressus est.
Ita & nos qui in Jesum Christum Baptizamur, per Bap-
tismum mysticè sepelimur in mortem ejus, qua tali modo
morimur peccato, ut tota ejus obedientia Patri suo cœ-
lesti præstita, tam verè nobis imputetur, ac si à nobis facta
esset, & sic mortui sumus peccato eidemq; sepulti.
Quod Dei donum maximà reverentiâ, certa fiducia &
verâ fide in Christum Jesum apprehendere nobisq; ap-
plicare debemus. Fides verò non cum affectato peccati
di desiderio, nedum cum omnibus vitijs consistere pos-
test. Cavebimus proinde ne sic cogitemus; Deus est
miserors, & Christus pro me satisfecit, ergo mihi lice-
bit secundum carnem vivere, non sic. Christus enim
dicit: Si quis velit post me venire, abneget semetipsum
& tollat crucem suam, & sequatur me. Matth. 16. 24.
Item, si quis me diligit, verbum meum servaverit utiq;
& ego & Pater meus diligemus eum, &c.

L. C. Hinc admonemur, ut Sacramentum Bap-
tismi, magnum cœlestis donum, Thesaurum hanc incom-
parabilem, Sanctam mysticam hanc sepulturam, reve-

center habeamus, magnificamus, per illum animosi red
damur aduersus hostes nostros; peccatum, Diabolum &
& eternam mortem; Cogitantes: Gloria, laus & gra-
tia Deo quod baptizatus sum; Si iam in fide & nova ob-
bedientia permanero, confidenter cum Paulo ad Roma-
s, dicere queam: Certus sum quod neq; mors, neq; vita
neq; Angeli neq; Principatus, Potestates, neq; instantias
neq; futura; Neq; altitudo, neq; profunditas; Neq;
ulla creatura alia, poterit me separare à dilectione que
est in Christo Jesu Domino nostro.

III. In quem finem sepulti su- mus cum Christo.

Nempe ideo dicit Apostolus
Ut quemadmodum excitatus est Christus à mortuis, Per
gloriam Dei, ita & nos ambulemus in nouitate vitæ,
Quasi vellet dicere: Hoc scitote quod non ideo Chri-
stus pro nobis passus est, non ideo nos per lavacrum re-
generationis regeneravit, non ideo sepulti sumus cum
illo in Baptismate, ut secundum concupiscentiam car-
nis ambulemus, non ut licentiam nobis hinc imagine-
mur peccandi, nequaquam hoc; Sed ut vivamus digne
hæc Sancta vocatione nostra, qua vocati sumus; Ut lo-
quitur Apost. ad. Eph. 4. 1, & seqq. Hortor itaq; vos
ego vinculus in Domino: Ut ambuletis ita ut dignum
est vocatione vestra, qua vocati estis. Cum omni sub-
missione ac mansuetudine, cum animi lenitate, toleran-
tes vos invicem per Charitatem; studentes servare uni-
tatem Spiritus per vinculum pacis &c.

L. C. Hinc admonemur quam necessarium sit
ut quotidie cum S. Davide seruo imploremus auxilium
& gratiam Dsi, dicentes: **Crea in me, o Domine mi
Deus**

Deus cor novum, & spiritum rectum innova in visceribus meis, ut discam justificationes tuas, & servem mandata tua.

IV. Apostolicam à surculis similitudinem ductam. Et sic sonat: Nam si infirmitati facti sumus illi per similitudinem mortis, utique & resurrectiois participes erimus. Quid ut ramus qui arboris succum, cui insplantatus est, ad se trahit, quo vis vere & fructum gratum ferre possit; Ita & nos vero pietatis affectu, assiduis precibus fide Jesu Christi in Deum directis, attrahere debemus succum ejus, Christi scilicet, veram obedientiam, quo fructum gratum, voluntatem Patris ecclesie, facere possimus. Et, si hoc fecerimus, erimus etiam participes resurrectionis ejus, tales erimus novi homines, quos Deo placebit post hanc vitam ad eternam vitam ineffabile gaudium everere.

L. C. Hinc admonemur, ut altius de nobis cogitemus, quam quibus conveniat impuritate peccati seie contaminare, cogitemus, absit ut ego membrum Christi, siam servus peccati. Nam ideo vetus noster homo cum Christo crucifixus est, ut aboleretur corpus peccati; Ut non sim peccator, cui peccatum inhæreat, veluti anima inhæret corpori. Ego enim, quoad veterem hominem, mortuus sum in morte Christi, ideo & à peccato justificatus sum, si is qui temporaliter mortuus est, non potest ulterius peccare, quomodo ergo velit hoc sibi consistere quod peccem ego.

L. C. 2. Quid cogitabimus de constantia nostra in vitæ novitate: Neque, ut firmum & ratum est fundamentum nostræ religionis, Christo enim qui seculum æternus est, & id quidem peccato non moritur amplius, neque

alia futura est ratio saluatum iri; Ita credimus etiam & certi sumus, quod idem Iesus Christus, qui in nos bonū opus coeperit, idem quod, perficiet xsq; in diem glorioſi adventus ſui.

SECUNDA PARS.

*In prima parte audivimus quid ſit peccato mori.
In hac Secunda parte audituri ſumus quid ſit D E O vivere.*

In quā meditamur:

I. Neceſſariam Dei cognitio-

nem. Ad hanc autem Primò requiritur, ut Deū talem quoad eſſentiam ſuam judicemus, qualem ſe ipſe patefecerat. Nimirum, quod ſit unus eſſentia, Deut. 6. 4. Audi Iſrael Dominus Deus tuus unus eſt; Et Trinus Perſonis: Pater, Filius & S. Sanctus, Matth. 3. 13. Ubi Pater teſtatus eſt de filio, ſuper quem Baptizatum Spiritus Sanctus in ſpecie columbæ apparebat.

Secundò, ut ſciamus quod ſit Omnipotens, Longanimus, multus miſericordia, juſtus & verax. Nam ſic ipſe & non alius, quod diligenter notandum eſt de ſemetipſo loquitur. Exod. 34. 6. & ſeqq. Tranſiit Jehova ante faciem Moſis, & inclamavit Jehova, Jehova, Deus fortis, miſericors & gratioſus: Longanimus & multus benignitate & veritate. Confer Num. 14. 17. & 18. Ubi Moſes conſtiteret Deum ipſū hac locutum eſſe

Quod ſi ſit omnipotens, invocemus eum in omni neceſſitate noſtra, non dubitantes quin poterit nos juva-

re: Quod si sit summè misericors & gratioſus, invocemus eu in omni neceſſitate noſtra non dubitantes quin velit nobis auxilium ferre: Quod ſi ſit longanimus, invocemus eum ſolum, non timentes ne mox ob peccata, qua per infirmitatem commiſimus, quorumq; nos poenitet, irasceatur, ut nos non exaudiat. Nam eſt quoq; verax, ſervans promiſſiones ſuas, promiſerat namq; ſe exauditurum auxiliumq; nobis laturum. Pſal. 50. 15. Invoca me in die tribulationis, & eruam te, & glorificabis me. Hæc ſi bene perpendeſis, vix quiſpiam tantæ erit dementiæ, qui Deum alienum adoret, qui nomen ejus in vanum allumat, qui Sabbathum non devotè Sanctificet, & verbum ejus Sanctum cum gaudio & exultatione audiendo non honoret, qui hunc tantum Deum, tam miſericordem, tamq; benignum non timeat, eumq; ſupra omnia diligat.

L. C. Hinc admonemur, ut ante omnia operam detus ut poſſimus hunc unum Deum cognoscere, eid; ſoli ſervire, eum ſupra omnia diligere. Joh. 17. Hæc eſt vita æterna, ut cognoscant te ſolum Deum & quem miſiſti Jeſum Chriſtum.

II. Quomodo diligendus ſit

Deus. Quomodo vult diligì, manifeſtis & & claris verbis nobis indicat ipſe ſalvator noſter Chriſtus, Joh. 14. 21. dicens: Qui habet præcepta mea, & ſervat ea, iſ eſt qui diligit me. Et quæ ſint iſta præcepta in quibus tota pendet lex & Prophete, porro indicat Matth. 22. 37. Ubi dicit. Hoc eſt maximum mandatum Dilige Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. Et ſecundum huic ſimile: Dilige proximum tuum ſicut teipſum
Ubi

Ubi demonstrat neminem posse Deum diligere nisi diligat & proximum suum.

L. C. Hinc admonemur, ne ipsi nec faciamus nobis modum diligendi Deum eiq; seruiendi sed: enaces præceptis ejus adhæreamus: Deut. 4. 2. Ne addatis ad verbum illud quod ego præcipio vobis, neq; auferatis ex eo, &c.

III. Necessariam cognitionem

proximi nostri. Proximus noster juxta Christi Parabolam, est quisquis operâ nostra opus habet: Vel juxta ad tabulam Decalogi: Parentes, Magistratus & vicini nostri. Deo itaq; cum Christo vivimus, cum ex timore Dei, ipsi simus casti & sobrii; Erga alios verò justî, mansueti, probi, justî, si abstinemus nos à rebus alienis, si demus honorem cui honorem debemus, si non obtractamus, aut defraudamus proximo nostro bonam suâ famam. Mansueti & probi, si tolere mus proximum nostrum, non mox irascentes, si ex infirmitate & improvise, dicto aut facto nos offenderit, si non invidemus ipsi bonam suam fortunam, si odio illum non prosequimur,

1. Rex & Magistratus politicus, qui ante omnia sollicitus de recta religione, de bono réipublicis statu, de iustis a inter subditos administranda, de pace & omni subditorum suorum commodo, eaq; omnia, quantum in ipso situm est, administrat & promovet, diligendus est & honorandus.

2. Ecclesie doctor, cum curam gerat oviû Christi, bonum ordinem in Ecclesijs constituit, verbû Dei juxta coelestem veritatem diligenter sincere prædicare curat, Et simul cum ipso omnes verbi ministri, eû verbum Dei secundum verum & genuinum suum sensum auditores suos docent, explicant & inculcent, ipsq; bene & honeste vivendo exemplo sunt & prælucent, juxta illud salvasoris: Vos estis lux mundi, facite lucem vestram splendere, ut videant bonæ vestra opera, glorificentq; patrem vestrum qui in cælis est. Matth. 5. 14.

3. Pater & Materfamilias, qui in mutua Charitate vivunt honeste, & liberis suis ac domesticis bono exemplo sunt, liberos suos in timore Domini educant, illosq; in honestis & liberalibus artibus instruunt, quos honeste sustentare possint; Cavent ne eos ad iram provocent, aut scandalizent. Eph. 6. Marci 18. Qui famulos & ancillas suas honeste habent, cogitantes quod & ipsi supra se Dominum habeant, apud quem non est respectus personarum. Eph. 6.

4. Præceptores in Academijs & Scholis, qui sedulo officium suum faciunt, providentes que modo possint discipulos suos, recte & rite, quam fieri possit brevissime docere & perspicue, linguarum & disciplinas docere & proponere.

5. Subditi diligendi & amandi sunt, cum sint prompti & benevoli ad honorem & tributa Magistratui suo præstanda, habentes pro ipsi precationes & deprecationes ad Deum indefinenter. Rom. 13.

6. Liberi qui parentes suos dictis & factis, faciendo & omitteudo honorant, per omnia illis in Domino obedientes. Eph. 6.

7. Discipuli, qui amant & honorant præceptores suos, decenti subjectione vestigia eorum pro viribus suis prementes. Heb. 4.

8. Servi & ancillæ, cum morem gerant Dominis suis in tremore & timore Domini, in simplicitate fideliter servant, tanquam Christo, & non tanquam solum hominibus, scientes, quod quisquis fecerit bonis id recipiet a Domino, sive servus, sive liber sit. Eph. 6.

L. C. Admonemur hic quomodo sciamus an Deo vivamus. Nempe, In his si quisquis quod suum est fecerit, sciet se cum Christo Deo vivere, sciet se ambulare digne vocatione sua, & non regnet in mortali suo corpore peccatum, sed auxilio Christi peccato morietur per totam vitam suam, & particeps erit resurrectionis Christi & æterni gaudii cum illo in Deo beatus fruatur.

Clementissime pater ecclesie, quandoquidem per Baptismum regenerati fuimus, in morte Christi baptizati, cum eo sepulti, ut resurgentes ambulemus in nova vita, da nobis Spiritum tuum S. ut quod in Baptismo Promissum, iugiter servare studeamus, Pater vitam hic temporariam degenitas, illic veram eternam. Per Dominum nostrum Jesum Christum Amen.

Q U E S T I O N E S. I.

An deroget Paulus verbis institutionis baptismi dicens nos in mortem Christi baptizatos esse, & nos baptizamus in nomine patris Filij & Spiritu Sancti?

Resp. Nequaquam, non n. formulam baptizandi indicat, sed ostendit tantum nos in fidem, doctrinam, confessionem atq; meritum Christi Baptizatos esse. quo sensu etiam Apostoli in nomine Dñi Jesu baptizasse scribuntur act. 2, v. 38. 10. 48. 19. v. 5. Quos præcepti Christi quo in nomine omnium trium personarum baptizare jubebantur tam cito oblitos fuisse non est verisimile. Deinde Phrasis illa baptizati sumus in nomine, & in mortem Christi, non derogat sed adstipulatur verbis institutionis: Nam ut Fulgentius loquitur lib. de incarnat & Gratia D. N. J. C. cap. 11. pag. 727. Omnis qui in nomine patris & filij & Sp. S. Sacramento Sanctæ regenerationis abluitur, non nisi in Christi morte ac nomine baptizatur. Equipollentes itaq; sunt locutiones baptizatum esse in nomine patris Filij & Spiritus Sancti, vel in nomine Sacro Sanctæ Trinitatis, vel in nomine Christi, vel in mortem Christi, quarum variatio, substantia baptismi nihil derogat.

2. Licet ne etiam in praxi uti hac formula, baptizo te in mortem Christi? *Resp.* Non.

In praxi alia formula utendum non est, quam quæ extat in verbis institutionis: Ego baptizo te in nomine patris & Filij & Spiritus S. à quibus, temere recedere religio nobis esse debet, tum propter alias causas, tum quia unaquæq; persona in hac sacro Sancta actione confert quod suum est.